



Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Henricvs Sommalivs Pio Lectori S. P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

HENRICVS SOMMALIVS
PIO LECTORI S. P.

1. *N* castigando toto opere Thomæ à Kem-
pis, viri tum docti tum religiosi, plane
mihi usu venit, quod Plinius de quibusdam
pictoribus statuarisque refert. Veteres nam-
que pingendi fingendique artifices nobilissimi,
suis operibus tametsi absolutissimis (que proin-
de omnis posteritas demirata est) titulo appen-
so, hunc in modum inscribebant: Apelles fa-
ciebat, vel Polycletus, non autem Fecit. Qua
in re, sua opera quidem esse aliquo modo, non
autem omni ex parte perfecta, indicare volue-
runt. Si quid tamen in ijs desiderari posset, se
emendaturos, modò per vitam liceret. Etenim
unicus est ac solus: ecquis ille? Deus Opt. Max.
qui sic vniuersa opera sua complet, ut nec ab
homine, nec ab Angelo quidem, quicquam ad
perfectionem addi possit. Hoc ipsum Moyses,
vir ille Deo familiarissimus, indicare videtur,
quando fabricæ huius vniuersi hanc tabellam
appendit, Creauit, fecit.

Plinius in
prefatio-
ne Natur-
historiae.

Gen. I.

2. Evidenter dedi operam, ut ad autographa,
ferè omnia Thomæ à Kempis opera, iam pri-

† s -mum

mum à me tertia ex parte aucta, & verò castigata exirent in vulgus. Ceterū, dum singula denuo ad autographa reuocaui, atque etiam expendi, nonnulla ad integratatem deesse compri. Dicam itaque cum Apelle, (neque enim verebor) dicam cū Polycleto liberè, Faciebam. Gaudeo verò, immò gratias Deo longè maximas habeo, quòd mihi ante mortem, tum valetudinem, tum etiam tantillum otij concesserit, ut ea oportunè supplerem, quæ in prima editione defuerunt. Quantum verò operæ quantósque labores impenderim, solus nouit quem cupio in celis habere mercedem locupletissimam.

a D. Amb.
I. 6. Hexa-
met. c. 4.
Et Plinius
I. 10. Nat.
hist. ca. 36.
Itē Virg.
lib. 2.
Georg.
b Cælius
Rhodig. I.
20. Anti-
quarum
lectionū,
c. 3. Itēm
Ossorius
in con-
cionē de
D. Matth.
Apost. &
Euang.

3. Ego itaque a vrsam imitatus (quæ catulus suos informes, frequenter lambendo expolire atque efformare consueuit:) quin etiam bistruthionem (quæ non incubando, sed fixis oculis oua diu multumque intuendo, pullos excludit;) tam sape autographa vidi, legi, reuolui, & cum priori editione tam sedulò contuli: adeò ut sperem me ad eam perfectionem omnino castigationem adduxisse, ut meritò animo conquiescere debeam. Vale in Christo, mi Lector Candide, & fruere nostro labore incolumis.

Quæ

